

KO JE KO

Mileta Aćimović Ivkov (1966, Bogatić), diplomirao i magistrirao srpsku književnost na Filološkom fakultetu u Beogradu. Piše poeziju, esejistiku i književnu kritiku. Objavio je zbirku poezije *Dno* (1995), za koju je dobio „Brankovu nagradu“. Dobitnik je i nagrade „Milan Bogdanović“ za književnu kritiku. Živi u Beogradu.

Danijel Babić (1967, Očauš, BiH), završio je srednju školu za grafički dizajn „Bogdan Šuput“ u Novom Sadu, a diplomirao na Višoj školi za likovne i primenjene umetnosti u Beogradu i Akademiji umetnosti u Novom Sadu, Odsek slikarstvo. Učestvovao je na većem broju kolektivnih izložbi u zemlji i inostranstvu, a imao je više samostalnih izložbi. Dobitnik je specijalne nagrade za slikarstvo na 6. međunarodnom bijenalu umetnosti minijature, Gornji Milanovac 2000.

Čarls Bernstin (*Charles Bernstein*, 1950, Njujork), američki pesnik, esejista, urednik. Diplomirao je na Harvardu. Predaje englesku i komparativnu književnost na Univerzitetu Pensilvanije. Objavio je sledeće knjige poezije: *Asylums* (1975), *Parsing* (1976), *Shade* (1978), *Poetic Justice* (1979), *LEGEND* (sa Brusom Endrusom, Stivom Mekefrijem, Ronom Silimanom i Rejom Dipalmom, 1980), *Controlling Interests* (1980), *The Sophist* (1987), *The Nude Formalism* (sa Suzan Bi, 1989), *Rough Trades* (1991), *Islets/Irritations* (1992), *Dark City* (1994), *Republics of Reality: 1975-1995* (2000), *With Strings* (2001), *Shadowtime* (2005), *Girly Man* (2006), *All the Whisky in Heaven* (2010); knjige eseja – *Content's Dream: Essays 1975-1984* (1986), *A Poetics* (1992), *My Way: Speeches and Poems* (1999), *A Conversation with David Antin* (2002).

Rejčel Blau Duplezi (*Rachel Blau DuPlessis*), američka pesnikinja, feministička kritičarka, esejista i naučnica koja se bavi modernom i savremenom poezijom. Doktorirala je na Univerzitetu Kolumbija, a predaje na Univerzitetu Tempel u Filadelfiji. Njena poema *Drafts*, koju je počela da objavljuje 1986. ima nekoliko tomova. Objavila je više kritičkih studija,

između ostalih *Genders, Races, and Religious Cultures in Modern American Poetry, 1908-1934* (2001), *Blue Studios: Poetry and Its Cultural Work* (2006), *The Pink Guitar: Writing as Feminist Practice* (2006). Dela su joj prevođena na francuski, italijanski, španski, portugalski i srpski jezik. Živi u Svartmoru, Pensilvanija.

Vladimir Bošković (1980, Beograd), diplomirao je klasične nauke na Filozofskom fakultetu u Beogradu i magistrirao novogrčku književnost na Aristotelovom univerzitetu u Solunu. Trenutno radi doktorat iz novogrčke književnosti na univerzitetu Harvard u SAD. Dobitnik je „Brankove nagrade“ Matice srpske za radove o Odiseju Elitisu i Lukijanu Mušickom za 2005, stipendije Fonda za mlade talente, Kraljevine Norveške, Aristotelovog univerziteta u Solunu, Univerziteta Harvard i drugih. Učestvovao na više međunarodnih naučnih skupova. Saurednik je edicije o grčkoj kulturi „Panelinion“ u izdavačkoj kući „Karpas“.

Igor Cvijanović (1979, Tuzla), završio je osnovne i magistarske studije Engleskog jezika i književnosti na Filozofskom fakultetu u Novom Sadu. Bavi se prevođenjem i radi kao predavač u centru za strane jezike „Lingva“ u Novom Sadu.

Zoran Ćirić (Niš, 1962), objavio je knjige priča: *Zlatna dekada* (1992), *Nišvil* (1994), *Kalibar 23 za specijalistu* (1995), *Zen Srbiana* (1997), *Vulvaši* (1998), *Odbrana gradova* (1998), *Kaži mami* (1999), *Starinska stvar* (2001), *Gang of Four* (2005), *Tvrda ljubav* (2006), *Solidno srce* (2008); romane: *Prisluškivanje* (2002), *Hobo* (2001), *Smrt u El Pasu* (2003), *Slivnik* (2004); knjigu pop-eseja *Divlja horda / Zabeleške mlađeg pokvarenjaka* (2007), *Noć svih svetih* (2009); knjige poezije: *Rio Bravo* (1990), *Remix* (1991), *Wah – Wah* (1992), *Tajni život u Srbiji* (1995), *Post* (1996), *Pesme o zanatima* (1997); knjigu – „katalog sponzora“ *Magični geto* (koautor Zlatko Ristić Paya, 1995). Dobitnik je više nagrada, između ostalih, „Branko Radičević“, Fonda „Borislav Pekić“, NIN-ove nagrade, nagrade Narodne biblioteke Srbije za najčitaniju knjigu

u 2002. Priče, pesme i odlomci iz romana prevedeni su mu na više stranih jezika. Živi i radi u Nišu.

Marjan Čakarević (1978), diplomirao je i završio master studije iz srpske i svetske književnosti na Filološkom fakultetu u Beogradu. Objavljene knjige poezije: *Iseći* (1997) i *Paragrad* (1999). Piše i književnu kritiku i esejistiku. Objavljivao u domaćim i regionalnim časopisima. Živi u Beogradu.

Sava Damjanov (1956, Novi Sad), redovni je profesor novosadskog Filozofskog fakulteta (predmeti: Srpska književnost 19. veka i Kreativno pisanje). Piše prozu, književnoistorijske oglede i književnu kritiku. Njegove priče zastupljene su u većini antologija savremene srpske proze; njegovi tekstovi prevedeni su na engleski, nemački, francuski, mađarski, ruski, poljski, slovački, ukrajinski, slovenački, makedonski, bugarski i rusinski jezik. Objavljene knjige proze: *Istraživanje Savršenstva* (1983), *Kolači, Obmane, Nonsensi* (1989), *Pričke* (1994), *Povesti različne* (1997), *Glosolalija* (2001. i 2007. drugo, dopunjeno izdanje), *Remek-delca* (2005), *Istorija kao apokrif* (2008); knjige studija i eseja: *Koreni moderne srpske fantastike* (1988), *Šta to beše mlada srpska proza?* (1990), *Koder: Istorija jedne recepcije* (1997), *Novo čitanje tradicije* (2002), *Eros i Po(r)nos* (2006) *Apokrifna istorija srpske (post)moderne: novo čitanje tradicije 2* (2008); antologije: *Graždanski erotikon* (1997. i 2005. drugo, dopunjeno izdanje), *Postmoderna srpska fantastika* (1994. i 2004. drugo, dopunjeno izdanje), *Novi Sad-zemlji raj I-II* (u koautorstvu sa Lidijom Mustedanagić, 2003-2004); priređivao za štampu dela srpskih pisaca 18, 19. i 20. veka; uređivao časopise „Pismo“ i „Sv. Dunav“, kao i *Biblioteku srpske fantastike*. Živi u Novom Sadu.

Majkl Dejvidson (Michael Davidson, 1944, Oukland, Kalifornija), američki pesnik i profesor književnosti na Univerzitetu Kalifornije u San Dijegu. Objavio je sledeće knjige: poezija – *The Mutabilities & The Foul Papers* (1976), *Summer Letters* (1977), *The Prose of Fact* (1981), *The Landing of Rochambeau* (1985), *Analogy of the Ion* (1988), *Post Hoc* (1990), *The Arcades* (1999); proza – *The San Francisco Renaissance: Poetics and Community at Mid-Century* (1989), *Leningrad: American Writers in the Soviet Union* (sa Lin Hejinijan, Ronom Silimanom i Baretom Votonom, 1991), *Ghostlier Demarcations: Modern Poetry and the Material Word* (1997), *Guys Like Us: Citing Masculinity in Cold War Poetics* (2003), *Concerto for the Left Hand: Disability and the Defamiliar Body* (2008).

Don DeLilo (1936, Njujork), spada u red najznačajnijih savremenih američkih romanopisaca. Od svog prvog romana, objavljenog 1971. godine pod naslovom *Amerikana (Americana)*, napisao je trinaest romana, dve drame i na desetine pripovedaka i eseja koji se bave kako umetničkim tako i fenomenima američke stvarnosti. Najpoznatija dela, visoko cenjena i od kritike i od čitalaca jesu: *Vaga (Libra)*, 1988), *Mao II* (1991) i *Podzemlje (Underworld)*, 1997). U anketi koju je *Njujork tajms* sproveo među istaknutim američkim piscima *Podzemlju* je pripalo drugo mesto na listi najznačajnijih američkih romana u poslednjih dvadeset pet godina. Dobitnik je nagrada PEN/Fokner i Nacionalne nagrade za najbolju knjigu. Na srpskom jeziku u izdanju „Geopoetike“ objavljeni su romani: *Kosmopolis* (2004), *Bodi artist* (2005), *Podzemlje* (2007) i *Padač* (2008).

Gordana Đilas (1958, Nakovo), završila je Filozofski fakultet u Novom Sadu, grupa za Jugoslovenske i opštu književnost. Objavila je knjige poezije *Pred ogledalom* (1985), *Gospodine, gospodine* (1989), *Carski vrt* (1996), *Zvezda juga* (2002), *Usputna stanica* (2005), *Učitelj sećanja* (2009), kao i knjige *Šest poslednika Biblioteke Matice srpske* (1998), *Mapa sveta Petrovaradinske tvrđave* (sa B. Popržanom, N. Mamulom, Đ. Pisarevim, 2005). Priredila knjige *Reči i vreme* (izabrani tekstovi Milana Pražića, 2002), *Otvoreni svet* (izabrani prevodi Duška Vrtunskog, 2003) i *Tribina mladih: 1954-1977* (sa N. Mamulom, 2004). Živi u Novom Sadu.

Nikola Đoković (1978, Kragujevac), diplomirao je srpski jezik i književnost na Filološkom fakultetu u Beogradu (studije u Kragujevcu). Student je druge godine doktorskih studija iz književnosti na Filološko-umetničkom fakultetu u Kragujevcu. U okviru svoje doktorske teze, bavi se proučavanjem modela i tipova utopijskog konstituisanja novog tela u književnosti i na filmu.

Dubravka Đurić (1961, Dubrovnik), feministička pesnikinja i teoretičarka. Diplomirala je i magistrirala na grupi za Opštu književnost i teoriju književnosti na Filološkom fakultetu u Beogradu, doktorirala na Filozofskom fakultetu u Novom Sadu. Bavi se teorijom kulture, teorijom medija, teorijom moderne i postmoderne poezije, teorijom roda, umetničkim i pesničkim performansom. U statusu predavačice ili gosta predavača držala predavanja u Centru za ženske studije, na AOM-u, Fakultetu poli-

tičkih nauka, Fakultetu dramskih umetnosti, kao i na fakultetima u SUNY-Bafalo i UCSD, San Dijego, u Ljubljani i Kopru. Priredila i prevela niz teorijskih temata u časopisima iz oblasti teorije poezije i teorije umetnosti. Jedna je od osnivačica i urednica časopisa „ProFemina“. U Asocijaciji za žensku inicijativu pokrenula Ažinovu školu poezije i teorije. Zbirke poezije: *Priroda meseca, priroda žene* (1989), *Knjiga brojeva* (1994), *Klopke* (1995), *All-Over: izabrane i nove pesme sa esejima koji određuju fazu moje poezije od 1996-2004* (2004). Objavila je brojne kritike i studije o poeziji, umetnosti i plesu, kao i knjige *Jezik, poezija, postmodernizam* (2001), *Govor druge* (2006), ko-urednica je antologije tekstova *Impossible Histories – Historical Avant-Gardes, Neo-Avant-Gardes, Post-Avant-Gardes in Yugoslavia 1918-1991* (2003). Živi u Beogradu.

Andelko Erdeljanin (1941, Vojka), školovao se u Vojki, Staroj Pazovi i Novom Sadu (diplomirao jugoslovensku književnost na Filozofskom fakultetu). Radio u „Sremskim novinama“, Radio Novom Sadu i još nekim ustanovama. Piše pesme i priče, aforizme, knjige za decu, književnu kritiku, radio drame. Knjige: *Pamet protiv uma* (1970), *Poluteške beleške* (1976), *Zavrzlamе* (1977), *Lake pesme* (1979), *Svet je mali* (1985), *Za intimnu negu* (1985), *Nešto slatko* (1994), *Vojka* (1997), *Kokoštrklja* (1996), *Srpski aforizmi* (1997), *Bezdušna opasnost* (1999), *Smešne pesme* (2002), *Nikom ništa* (2004), *Sitne zverke i barabe* (2004), *A meni neprijatno* (2005), *Razmišljator* (2005), *Najveći konj u Srbiji* (2008), *Podne u pozorišnom klubu* (2008), *Politička luda: izabrane i nove satirične pesme* (2009) i dr. Dobitnik je sledećih nagrada: „Radoje Domanović“, „Brana Cvetković“, „Zlatna kaciga“, „Stražilovo“, „Svetožar Miletić“, „Car Uroš“ i dr. Živi u Novom Sadu.

Ibrahim Hadžić (1944, Rožaje), diplomirao je istoriju umetnosti na Filozofskom fakultetu u Beogradu. Objavio je knjige pesama: *Harfa vasiona* (1970), *Vežbanje osećanja* (1973), *Oformiti jedinstvenu životinju* (1974), *Vreli tragovi* (1980), *Na staklu zapisano* (1987), *Isti život* (izabrane i nove pesme, 1988), *Pesme i* (1997), *Hora* (2000) i *Nepročitane i nove pesme* (2006). Knjigu proznih zapisa *Zapisi i crte* (1997) i knjigu o rečima *Rožajski rečnik* (2003). Prevodi poeziju sa ruskog jezika. Bavi se izučavanjem gljiva i noćnih leptira. Objavio je tri knjige o gljivama. Za poeziju je dobio nagrade „Isidora Sekulić“, „Milan Rakić“ i „Pero Ćamila Sijarića“. Živi u Beogradu.

Dragan Hamović (1970, Kraljevo), diplomirao je i magistrirao na Odseku za srpsku književnost i jezik Filološkog fakulteta u Beogradu. Piše pesme, eseje, kritike, bavi se uredničkim i priređivačkim poslovima. Uređivao je časopis „Povelja“ od 1997. do 2002. godine. Objavio je sledeće knjige: poezija – *Mrakovi, ruge* (1992), *Nameštenik* (1994), *Matična knjiga* (2007) i *Album starih stihova* (2007); eseji, kritike, studije – *Stvari ovdašnje* (1998), *Pesničke stvari* (1999), *Poslednje i prvo* (2003), *S obe strane* (2006), *Leto i citati. Poezija i poetika Jovana Hristića* (2008) i *Pesma od početka* (2009). Dobitnik je nagrade „Milan Bogdanović“ za književnu kritiku i nagrade „Branko Ćopić“ za poeziju. Živi u Beogradu.

Nina Ivanović-Muždeka (1976, Novi Sad) magistrirala je englesku književnost na Filozofskom fakultetu u Novom Sadu, gde radi kao asistent na predmetima iz engleske književnosti. Autor je studije *Granice i preplitanja: Problematika žanra u romanima Džulijana Barnsa* (2006). Bavi se prevodjenjem. Živi u Novom Sadu.

Marija Jakim (1956, Kucura), studirala je filozofiju u Sarajevu. Objavila je dve knjige poezije: *Biti zeleni orah* (1979) i *Nad raspećem nagnuta* (1991). Piše na srpskom i rusinskom jeziku. Živi u Novom Sadu kao slobodna umetnica.

Vesna Kapor (Nevesinje), završila je Filološki fakultet u Beogradu. Radi kao urednik tribinskog programa Forum SKC Beograd. Objavljuje književne prikaze i priče u periodici. Autor je književnog regionalnog multimedijalnog konkursa „Reči u prostoru“. Živi u Beogradu.

Nataša Karanfilović (1974, Foča) magistrirala je na odseku za anglistiku na Filozofskom fakultetu u Novom Sadu, gde radi kao asistent za užu naučnu oblast Engleska i američka književnost. Objavila je studiju o savremenoj australijskoj prozi pod naslovom *Tri lica australijske proze* (2004). Živi u Novom Sadu.

Sanja Karanović (1973, Bačka Palanka), diplomirala je na Filozofskom fakultetu u Novom Sadu na Odseku za nemački jezik i književnost. Radi kao profesor nemačkog jezika i bavi se prevodjenjem.

Ivan Komarica, pesnik. Objavljene knjige: *Važan je ovo dan svemira* (1984), *Nade i sumnje* (1991),

Verujem (1995), *Korak čoveka* (1996), *Iz sveske srpskog vojnika* (1999), *Slovo goruće: 1. strahovita vest* (1999), *Vedro nebo zvezdama se kiti* (2004). Živi u Beogradu.

Vladimir Kopicl (1949, Đeneral Janković), diplomirao je na Filozofskom fakultetu u Novom Sadu. Bavi se konceptualnom umetnošću i poezijom. Knjige poezije: *Aer* (1978), *Parafraze puta* (1980), *Gladni lavovi* (1985), *Vapaji & konstrukcije* (1986), *Pitanje poze* (1992), *Prikaze* (nove i izabrane kratke pesme, 1995), *Klisurine* (2002), *Pesme smrti i rasonode* (izabrane i nove pesme, 2002), *Smernice* (2006), *Promašaji* (2008) i *Sovin izbor* (izabrane pesme, 2008). Knjige eseja: *Mehanički patak, digitalna patka* (2003) i *Prizori iz nevidljivog* (2006). Sastavio je i preveo antologije: *Trip – vodič kroz savremenu američku poeziju* (1983) i *Novi pesnički poredak – antologija novije američke poezije* (2001). Priredio zbornike tekstova: *Telo umetnika kao subjekt i objekt umetnosti* (1972), *Vrata panike – telo, društvo i umetnost u mreži tehnološke de-realizacije* (2005), *Milenijumski citati* (2005) i *Tehnoskepticizam* (2007). Dobitnik je više nagrada, između ostalih Brankove, Sterijine, Disove... Živi u Novom Sadu.

Viktorija Krombholc (1982, Novi Sad), diplomirala je na Odseku za anglistiku Filozofskog fakulteta u Novom Sadu, gde trenutno pohađa postdiplomske studije i radi kao saradnik u nastavi. Piše književnu kritiku i prevodi sa engleskog. Živi u Novom Sadu.

Aleksandar B. Laković (1955, Peć), piše poeziju i književnu kritiku. Objavio je sledeće knjige: poezija – *Noći* (1992), *Zaseda* (1994), *Povratnik u Hilandar* (1996), *Drvo slepog gavrana* (1997), *Dok nam krov prokišnjava* (1999), *Ko da nam vrati lica usput izgubljena* (izbor, 2004); studije – *Od totema do srodnika: mitološki svet Slovena u srpskoj književnosti* (2000), *Hilandarski putopisi* (2002), *Tokovi van tokova – autentični pesnički postupci u savremenoj srpskoj poeziji* (2004), *Jezikotvorci: gongorizam u srpskoj poeziji* (2006) i *Dnevnik reči: eseji i prikazi srpske pesničke produkcije 2006-2007* (2008).

Henk Lejzer (Hank Lazer), američki pesnik i kritičar, radi u administraciji Univerziteta Alabame. Objavio je 15 birki poezije, između ostalih: *Inter(ir)uptions* (1992), *Doublespace: Poems 1971–1989* (1992), *Negation* (1994), *3 of 10: H's Journal, Negation and Displayspace* (1996), *Early Days of the Lang Dynasty* (1996), *Opposing Poetries: Volume One – Issues and*

Institutions (1996), *Opposing Poetries: Volume Two – Readings* (1996), *As It Is* (1999), *Simple Harmonic Motions* (2001), *Days* (2002), *Elegies & Vacations* (2004), *The New Spirit* (2005).

Arijana Luburić-Cvijanović (1977, Novi Sad), magistrirala je na Odseku za anglistiku na Filozofskom fakultetu u Novom Sadu, gde radi kao asistent na nekoliko predmeta iz engleske i američke književnosti. Objavila je studiju o elementima fantastike u prozi Salmana Ruždija pod nazivom *Ruždi i more priča* (2007). Živi u Novom Sadu.

Ivana Maksić (1984, Kragujevac), diplomirala na Odseku za anglistiku (književni smer) na Filozofskom fakultetu u Novom Sadu. Bavi se prevodilaštvom, esejistikom i naučnim radom iz oblasti engleske književnosti, kulture i jezika, kao i književnom kritikom. Prevođe modernih američkih pesnika i pesnikinja objavljuje u književnoj periodici.

Herta Miler (Herta Müller, 1953, Ničidorf, Rumunija), dobitnica je Nobelove nagrade za književnost 2009. godine, za svoja dela o životu u Rumuniji, Istočnoj Evropi nakon Drugog svetskog rata, progonima nemačke manjine u rumunskom delu Banata, kao i svojim esejima posledicama rata i svog izbeglištva u Nemačkoj. Nakon završene mature, studirala je germanistiku i rumunsku književnost na univerzitetu u Temišvaru. Od 1976. godine radila je kao prevodilac u jednoj fabrici, iz koje je izbačena, zbog odbijanja saradnje sa rumunskom tajnom službom Securitatea. Prvi roman *Niderung* izlazi u Rumuniji, cenzurisana od tadašnje rumunske vlasti. 1987. godine sa mužem književnikom Ričardom Vagnerom odlazi u Nemačku, gde živi do danas. Objavljena dela: *Niederungen* (1982), *Drückender Tango* (1984), *Der Mensch ist ein großer Fasan auf der Welt* (1986), *Barfüßiger Februar* (1987), *Reisende auf einem Bein* (1989), *Wie Wahrnehmung sich erfindet* (1990), *Der Teufel sitzt im Spiegel* (1991), *Der Fuchs war damals schon der Jäger* (1992), *Eine warme Kartoffel ist ein warmes Bett* (1992), *Der Wächter nimmt seinen Kamm* (1993), *Angekommen wie nicht da* (1994), *Herztier* (1994; hrvatski prevod *Remen, prozor, orah i uže*, „Naklada Oceanmore“, Zagreb, 2002), *Hunger und Seide* (1995), *In der Falle* (1996), *Heute wär ich mir lieber nicht begegnet* (1997; hrvatski prevod *Da mi je danas bilo ne susresti sebe*, „Naklada Oceanmore“, Zagreb, 2005), *Der fremde Blick oder Das Leben ist ein Furz in der Laterne* (1999), *Im Haarknoten wohnt*

eine Dame (2000), *Heimat ist das, was gesprochen wird* (2001), *Der König verneigt sich und tötet* (2003), *Die blassen Herren mit den Mokkatassen* (2005), *Este sau nu este Ion* (2005), *Atemschaukel* (2009), *Cristina und ihre Attrappe oder Was (nicht) in den Akten der Securitate steht* (2009). Dela su joj prevedena na preko 20 jezika. Dobitnica je brojnih nagrada i priznanja, između ostalih: književne nagrade „Aspekta“ (1984), „Richard Huh“ (1987), „Rosvita“ (1990), „Klajst“ (1994), „Aristeion“ (1995), književne nagrade grada Graca (1997), Dablinske nagrade (1998).

Jelena Milinković (1981, Beograd), diplomirala i masterirala srpsko-svetsku književnost na Filološkom fakultetu u Beogradu, gde je trenutno na post-diplomskim studijama. Tokom studija obnovila i uređivala „Znak“ – književni časopis studenata beogradskog Filološkog fakulteta. Objavljuje u periodici. Živi u Zemunu.

Bogdan A. Popović (1936, Novi Sad), diplomirao je na Grupi za opštu književnost sa teorijom na Filološkom fakultetu u Beogradu. Bio je urednik u jednoj novinsko-izdavačkoj i jednoj izdavačkoj kući, na dva američka univerziteta predavao je jugoslovensku književnost. Saradnik je više listova i časopisa, a bio je stalni kritičar „Književnih novina“ i nedeljnika „NIN“. Objavio je knjige: *Načela i dela* (kritički dnevnik, 1970), *Poezija i tradicija* (tematska antologija pesama, 1971), *Poezija i kritika* (eseji i kritike, 1972), *Savremeni pesnici* (kritike, 1975), *Dnevni poslovi* (članci i kritike, 1981), *Epski raspon Miodraga Pavlovića* (esej, 1985), *Pesnici i kritičari* (eseji i kritike, 1998) i *Kritički kolaži* (2006). Živi u Beogradu.

Stevan Raičković (1928, Neresnica kod Kučeva – 2007, Beograd), srpski pesnik i akademik. Studirao je na Filološkom fakultetu u Beogradu, a već sa 17 godina počeo je da objavljuje pesme u „Književnosti“, „Mladosti“, „Književnim novinama“ i „Politici“. Od 1945. do 1959. godine bio je saradnik Literarne redakcije Radio Beograda. Do 1980. godine bio je urednik u „Prosveti“. Za dopisnog člana Srpske akademije nauka i umetnosti izabran je 1972. godine, a za redovnog 1981. Objavio više od dvadeset zbirki pesama, sedam knjiga za decu, nekoliko knjiga eseja. Prvu zbirku *Detinjstvo* objavio je 1950. godine, da bi već sledećom *Pesma tišine*, dve godine kasnije, bio primećen. Prevodio je ruske pesnike, Šekspirove sonete i *Deset ljubavnih soneta* Frančeska Petrarke. Poezija mu je prevedena na ruski, poljski,

češki, slovački, mađarski, bugarski, rusinski, albanski, slovenački i makedonski jezik. Dobitnik je najznačajnijih pesničkih nagrada – Zmajeve, Zmajevih dečjih igara, „Neven“, Njegoševe, Dučićeve, „Branko Miljković“, „Ljubiša Jocić“, „Goranov vijenac“, nagrade za prevodilaštvo „Miloš N. Đurić“, Vukove, nagrade „Desanka Maksimović“ i „Dušan Vasiljev“, kao i društvenih priznanja, Sedmojulske nagrade i Oktobarske nagrade Beograda, Oktobarske nagrade Herceg-Novog.

Marija Rakić-Šaranac (1982, Kragujevac), piše poeziju i prevodi sa engleskog. Objavila je tri zbirke poezije: *Naličje mene* (2001), *Antikvarnica na kraju grada* (2005), koja je osvojila nagradu „Aladin Lukač“ za 2006. godinu, a dobitnica je i prve nagrade na 39. Festivalu poezije mladih u Vrbasu, gde joj je štampana zbirka *Obe strane sveta* (2008). Živi i radi u Kragujevcu.

En Sekston (*Anne Sexton*, 1928, Njuton, Masačusets – 1974, Veston, Masačusets), diplomirala je na Redklif univerzitetu u Kembridžu, Masačusets. Jedno vreme je radila kao maneken u Bostonu, a potom kao profesor književnosti i kreativnog pisanja na nekoliko različitih univerziteta sve do svoje smrti. 1967. dobija „Pulicerovu“ nagradu. Pripada konfesionalnoj struji američke moderne poezije. Iako se uz A. Rič i S. Plat često svrstava u feminističke pesnikinje, ona sama nije volela etiketu feministkinje. Ipak, njeno pesništvo je i tematski i formalno blisko pesništvu S. Plat. U njemu dominiraju opsesivne slike smrti, samokažnjavanja, halucinacija, košmara i bezizlaza, koje su često protkane ironijom i samoironijom. Izdala je više od deset zbirki poezije od kojih su najznačajnije: *Živi ili umri* (1966), *Beležnice smrti* (1974), *Sabrane pesme* (posthumno, 1981). Bila jedna od prvih boraca za ženska prava u Americi. 1974. izvršila je samoubistvo. Posmrtno je objavljena njena prepiska kao i dramska dela.

Abdulah Sidran (1944, Sarajevo), bosanskohercegovački pesnik, prozaik i scenarista. Apsolvirao je na Filozofskom fakultetu u Sarajevu, na Grupi jugoslovenskih književnosti i srpskohrvatskog jezika. Uređivao je omladinske listove i časopise, predavačke tribine, itd. Do aprila 1992, kad je počeo rat u BiH, bio je zaposlen na TV Bosne i Hercegovine, kao „vođači dramaturg“. U književnosti se javio sredinom sedamdesetih godina, pesmama i prozom, u generaciji mladih književnika koju često nazivaju

„šezdeset-osmaškom“. Važnija dela: *Šahbaza* (1970), *Potukač* (1971), *Kost i meso* (1976), *Sarajevska zbirka* (1979), *Sječaš li se Doli Bel* (1982), *Prepoznavanje prirode i društva* (1982), *Bolest od duše* (1989), *Otac na službenom putu (i drugi scenariji)* (1991), *Sarajevski tabut* (1993), *Morija* (2007). Za svoje pesničke knjige nagrađivan je najznačajnijim književnim i društvenim priznanjima (Šestoapriliska nagrada grada Sarajeva, Godišnja nagrada Udruženja književnika BiH, Godišnja nagrada Izdavačkog preduzeća „Svjetlost“, Zmajeva nagrada, itd.). U ratu objavljena, knjiga njegove poezije *Sarajevski tabut*, nagrađena je „Nagradom slobode“, PEN-centra Francuske. Izbori iz njegove poezije, u prevodu na nemački, francuski, italijanski, objavljeni su u Austriji, Francuskoj, Italiji. Jedan je od najznačajnijih filmskih autora (scenarista) u eks-jugoslavenskoj kinematografiji („Sječaš li se Dolly Bell?“, „Otac na službenom putu“, rediteljja Emira Kusturice, „Kuduz“ Ademira Kenovića, itd.) Kao filmski autor, dobitnik je brojnih nagrada i priznanja. Član je Akademije nauka i umjetnosti BiH. Živi i radi u Sarajevu i Goraždu.

Dženifer Skapetone (Jennifer Scappettone), američka pesnikinja, prevoditeljka i kritičarka. Doktorirala je na Univerzitetu Berkli u Kaliforniji. Trenutno radi kao asistentkinja na predmetima Engleski jezik i kreativno pisanje na Univerzitetu Čikaga. Bavi se slikama XIX st. u savremenim umetničkim delima, istorijom avangarde, putopisnom i izgnaničkom književnošću, odnosom književnosti i drugih umetnosti, istorijom umetnosti, vizuelnom kulturom i estetikom. Objavila je knjige poezije *Beauty (Is the New Absurdity)* (2007), *Err-Residence* (2007) i *From Dame Quickly* (2008).

Džulijana Spar (Juliana Spahr, 1966, Čilukauti, Ohajo), američka pesnikinja, urednica i naučnica. Doktorirala je engleski jezik i književnost na Univerzitetu Bafalo. Trenutno predaje na Koledžu Mils u Ouklandu, Kalifornija. Objavila je sledeće knjige poezije: *Nuclear* (1994), *Response* (1996), *Spiderwasp or Literary Criticism* (1998), *Fuck You-Aloha-I Love You* (2001), *Things of Each Possible Relation Hashing Against One Another* (2003), *This Connection of Everyone With Lungs* (2005), *The Transformation* (2007), kao i studiju *Everybody's Autonomy: Connective Reading and Collective Identity* (2001).

Sava Stepanov (1951, Padej, Banat), studirao je istoriju umetnosti na Filozofskom fakultetu u Beo-

gradu. Radio u Galeriji Matice srpske, Foto galeriji i u Centru za vizuelnu kulturu Zlatno oko. Objavio je velik broj tekstova iz oblasti likovne kritike i savremene fotografije u dnevnim listovima, stručnim časopisima i katalozima izložbi. Zastupljen u većem broju zbornika i antologija o savremenoj umetnosti. U periodu od 1977. godine do danas priredio veći broj autorskih izložbi u oblasti aktuelne umetnosti kod nas i u inostranstvu (Mađarska, Austrija, Nemačka, Francuska, Slovačka, Rumunija, Rusija, Kanada). Objavio knjige: *Svetlopisi* (1981) i *Potreba za slikom* (1988), te više umetničkih monografija od kojih je najznačajnija monografija o skulpturi Olge Jevrić (2000). Dobitnik je više nagrada i priznanja. Živi u Novom Sadu.

Radivoj Šajtinac (1949, Zrenjanin), piše poeziju, prozu, književnu i likovnu kritiku, prevodi s ruskog i engleskog jezika, bavi se i dramaturgijom. Knjige pesama: *Oružje ljudski ranjeno* (1970), *Šumi se vraćaju pragovi* (1974), *Darovno putovanje* (1978), *Panglosov izveštaj* (1982), *Suze u lunaparku* (1987), *Očenaš na Tajms-skveru* (1991), *Olovni dolov* (1995), *Led i mleko* (2003), *Psi versa* (2005), *Kanjiška monotipija* (dvojezično na srpskom i mađarskom, 2007); knjige proze: *Banatska čitanka* (1991), *Moj bežejski deo sveta* (1994), *Bajke o grmu* (1995), *Čehovija* (1996) *Vez u vazduhu* (1998), *Žrtve bidermajera* (2000), *Sibilski glasovi* (2001), *Nada stanuje na kraju grada* (sa Uglješom Šajtincem, 2002), *Vodeno dete* (2004), *Pričica* (2005), *Kinesko dvorište* (2006), *Lyrik klinik* (2009); knjige eseja: *Hotel Čarnojević* (1989), *Demogorgon* (1990), *Hajka na Akteona* (1997).

Predrag Šaponja (1972, Novi Sad), diplomirao je engleski jezik i književnost na Filozofskom fakultetu u Novom Sadu. Preveo je knjige Doris Lesing, Alis Manro, Ajris Merdok, Luiz Velš, Mišela Fejbera... Dobitnik je nagrade Društva književnika Vojvodine za prevod godine (2007). Živi u Novom Sadu.

Ljiljana Šop (1950, Bosanska Gradiška), diplomirala je na Filološkom fakultetu u Beogradu. Od 1976. godine bila je urednica u „Književnim novinama“, a od 1994. godine glavna i odgovorna urednica izdavačke delatnosti u „Srpskoj reči“ i urednica pojedinačnih izdanja u mnogim izdavačkim kućama širom zemlje. Od 1997. do 2000. godine bila je zamenica Sekretara za kulturu i Sekretar za informisanje Skupštine grada Beograda. Od 2004. do 2007. godine bila je državni sekretar u Ministarstvu kulture

i medija Republike Srbije. Od 1974. objavljuje u književnim listovima i časopisima mahom književnu kritiku, eseje, putopise, kolumne... Autorka je šest knjiga i više od hiljadu bibliografskih jedinica u periodici. Knjige: *O naivnosti i nevinosti* (1995), *Velika šetnja* (1997), *Uspom na smrti* (1999), *Pisanje uz vetar* (2002), *Ekstaza s predumišljajem* (2003), *Oslonjeni na prazninu* (2009). Dobitnica je nagrada „Milan Bogdanović“, „Dragiša Kašiković“ i „Zlatni beočug“. Živi u Beogradu.

Ala Tatarenko (Алла Татаренко, 1962, Mogiliv-Podiljskij, Ukrajina) slavista, istoričar književnosti, prevodilac, književni kritičar. Docent katedre za slavistiku Univerziteta „Ivan Franko“ u Lavovu (Ukrajina). Prevela na ukrajinski *Enciklopediju mrtvih*, *Grobnicu za Borisa Davidoviča*, *Lautu i ožiljke* D. Kiša, *Novi Jerusalim* B. Pekića, *Zvezdani plašt* M. Pavića, brojna prozna i pesnička dela savremenih srpskih pisaca. Priedila je antologiju savremene srpske pripovetke *Neodoljivi Eros Priče*. Prevodi na srpski prozu i poeziju ukrajinskih književnika. Autor knjiga *Mesto sušeta: ogledi o srpskoj književnosti* (2008), *U začaranom trouglu: Crnjanski, Kiš, Pekić: eseji i studije* (2008), više književnoistorijskih radova, književnokritičkih tekstova i eseja na srpskom i ukrajinskom jeziku.

Ranko Trifković (1974, Beograd), završio je Filološku gimnaziju u Beogradu, a poslednjih dvanaest godina profesionalno radi u trupi savremenog pozorišta, „Plavo Pozorište“ iz Beograda, kao glumac-autodidakt. Sarađivao u brojnim časopisima, novinama, magazinima i sajtovima kao saradnik, novinar, PR menadžer ili urednik. Godine 2007. izdao

zbirku eseja o Internetu i antropologiji računarskih tehnologija *Net Bizzare*. Prozu objavljuje u periodici. Živi u Beogradu.

Sonja Veselinović (1981, Novi Sad), magistrirala je komparativnu književnost na Filozofskom fakultetu u Novom Sadu, gde radi kao asistentkinja. Piše eseje, književnu kritiku i poeziju. Prevodi sa francuskog. Objavila je knjigu poetske proze *Poema preko* (2008). Dobitnica je stipendije iz Fonda „Borislav Pekić“ za 2009. godinu. Živi u Beogradu.

Slobodan Zubanović (1947, Beograd), pesnik, esejista, urednik. Objavio je sledeće knjige: poezija – *Kupatilo* (1973), *Iz zaostavštine* (1982), *Domaći duh* (1983), *Reporter* (1986), *Strategija lirike* (1995), *Sarkofag* (1998), *Save as* (2005), *Dorčolski diskont* (izabrane pesme, 2006), *Kad budem imao 64 godine* (izabrane pesme, 2008) i *Soneti sa sela* (2009); knjige eseja – *Skok preko senke* (1995), *Slik* (2005), *More oko Beograda* (zapisi o beogradskim pesnicima, 2005), *Atlas o Crnjanskom* (2007); *Deset pesama – deset razgovora* (razgovori sa srpskim pesnicima, sa Mihajlom Pantićem, 1992); *Drum za Kareju* (putopis, 1995). Pesme su mu prevedene na engleski, ruski, francuski, italijanski, poljski, rumunski, beloruski, kineski, švedski, slovenački i makedonski jezik. Dobitnik je više književnih nagrada i priznanja. Od 1982. do 2000. godine bio je urednik za poeziju, sekretar i operativni urednik lista „Književne novine“. Radio je, od 1996. do 2001. godine, kao glavni urednik časopisa za poeziju i teoriju poezije „Poezija“, a od 2001. glavni je urednik „Književnog magazina“. Živi u Beogradu.